

26/4/2007 REFLEXIONS SOBRE UN REPORTATGE DE TV-3// DAVID MIRÓ

Terra Lliure, ¿punto final?

- La banda no tornarà, però no hi haurà un tancament definitiu fins que demani perdó i assumeixi les culpes

SILVIA ALCOBA

DAVID Miró
Periodista.

Una frase pronunciada per un dels protagonistes del reportatge emès per Televisió de Catalunya, *Terra Lliure. Punt final*, gairebé em va fer caure de la cadira: "L'independentisme no existiria si no hagués existit Terra Lliure". L'autor d'aquesta sentència és **Carles Castellanos**, que va ser dirigent del Moviment de Defensa de la Terra (MDT), partit que pretenia ser el braç polític de Terra Lliure. En la mateixa línia es van expressar els exactivistes **Jaume Fernández** ("Terra Lliure va significar una etapa que va des-

vetllar les consciències de molta gent") i també **Josep Musté** ("Terra Lliure és l'organització que ha donat pas a l'independentisme actual"). En tot el reportatge, cap dels exmembres de l'organització va emetre la més mínima autocrítica, ni tan sols una disculpa a les desenes de persones que van resultar ferides en els seus atemptats o als familiars d'**Emilia Aldoví**, la dona que

va morir en l'explosió de la bomba contra els jutjats de les Borges Blanques el 1987. Això, sumat al fet que l'estètica moderna i transgressora del reportatge li donava a voltes un to entre condescendent i propagandístic, em va deixar un regust amarg. No tant pel que podia tenir d'autojustificatiu dels seus protagonistes, sinó per l'ombra de dubte ètic que deixava planar sobre l'independentisme democràtic actual, i especialment el que representa Esquerra Republicana de Catalunya. Tant que jo hauria posat un altre títol: *Terra Lliure. Punt i seguit*.

LA

TESI d'aquests exterroristes orgullosos del seu passat era que gràcies a ells avui dia un partit independentista com ERC pot tenir un paper central en la política catalana i ocupar càrrecs institucionals. De fet, és una tesi que comparteixen amb el seu infamat **Federico Jiménez Losantos**, que encara considera ERC un partit hereu del terrorisme, i que ha estat condemnat recentment a pagar una multa de 60.000 euros per haver fet aquesta acusació públicament. L'argument que serveix per sostenir aquesta visió és el pes que tenen els antics militants de l'independentisme radical, com és el cas de **Xavier Vendrell** (vicesecretari general d'ERC i principal veu del partit fora del Govern) o de **Jaume Oliveras** (secretari general del Departament de Governació) en l'actual ERC. El pas d'aquestes i altres persones al partit de **Macià i Companys** ha estat explicat per **Oriol Malló** (també ell exmembre de Terra Lliure i torturat en la ràtzia de **Garzón** de l'any 1992) en el seu llibre *De les armes a les urnes*. Però no s'han de magnificar aquests casos concrets. Durant els anys 70 i 80 hi havia alternatives a l'independentisme marxista i violent, tant des de la política (Nacionalistes d'Esquerra) com des de l'acció cívica (La Crida a la Solidaritat). I no oblidem que també hi havia molts independentistes a l'ERC de **Barrera i Hortalà**. De fet, la majoria de dirigents de l'actual ERC vénen d'aquests grups, i no de Catalunya Lliure o l'MDT. I, sense voler restar mèrits i importància a la seva aportació, és com a mínim agosarat atribuir-se en solitari l'èxit d'ERC.

L'ALTRA

COSA que em va cridar l'atenció és la manca total de penediment. **Xavier Vendrell** és l'únic que assajava un intent d'autocrítica en el reportatge quan parlava d'"obsolescència i manca de sentit" de la lluita armada, però sense entrar en el debat ètic sobre la utilització de la violència. Resulten molt més contundents i significatives les afirmacions del director de l'Unescocat, **Agustí Colomines**, que acusava els membres de Terra Lliure de tenir "una elaboració política zero" i que qualificava de contraproductiu l'atemptat contra **Jiménez Losantos**. Però, com deia, predomina entre els exactivistes l'orgull i el convenciment que algú (ERC) els deu alguna cosa. Jo crec que sí, que

algú els deu alguna cosa. Concretament, el llast que va suposar durant molts anys la identificació entre independentisme i violència, i que encara avui és perceptible en alguns sectors de la societat. L'alliberament que va suposar el fet de poder votar un partit independentista sense haver de pagar el peatge de l'estigmatització violenta va demostrar, a partir de l'any 1992, que molta gent estava disposada a donar suport a aquelles idees per vies democràtiques i pacífiques. Segurament, doncs, l'activitat de Terra Lliure i del seu entorn va ajudar a desvetllar moltes consciències, però també va provocar un profund rebuig a una causa que, d'una altra manera, podria haver començat a enlairar-se molt abans. Per això trobo que les afirmacions dels exmembres de Terra Lliure no només són un insult a la intel·ligència, sinó també un insult a les persones que van rebutjar des d'un principi qualsevol mena de violència per obtenir la independència de Catalunya.

LA

LLUITA Armada va ser un gran error que a més a més va provocar cinc morts absurdes (quatre activistes i **Emilia Aldoví**). I les preguntes que ningú respon en el reportatge són: ¿Valia la pena pagar aquest preu? ¿El preu de la mort irreversible d'una ciutadana i de quatre joves que potser avui, qui sap, ocuparien llocs de responsabilitat a la Generalitat? Terra Lliure ja no tornarà, això queda clar en el reportatge, però jo, sense aquestes respostes, no parlaria encara de punt final. El punt final només el posa el perdó i l'assumpció de responsabilitats. I això no es veu per enlloc.

ALTRES WEBS DEL GRUP ZETA

El Periódico de Catalunya	El Periódico Extremadura	Ciudad de Alcoy Sport	PC Plus Super Juegos	You Man	Viajar Cuore
La Voz de Asturias	El Periòdic d'Andorra	Equipo	PlayStation2	AUTOhebdo	Ediciones B
El Periódico de Aragón	Mediterráneo Córdoba	Interviú	Woman	Todo Rallyes	Zeta Gestión Medios
		Tiempo de hoy	Primera Linea	Super AUTO	On pictures
General Risk	Red Aragón				
Gráficas de Prensa	Red Córdoba				
Diaria	Red Mediterráneo				
ISO					
Mortadelo y Filemón					